

## Arrest

**nr. 321 281 van 6 februari 2025**  
**in de zaak RvV X / IV**

**Inzake: X**

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN**  
**Langestraat 46/1**  
**8000 BRUGGE**

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 3 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) januari 1999.

1.2. Verzoeker dient op 8 november 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 28 mei 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 30 augustus 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

## **"A. Feitenrelaas**

*Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Geledi-clan, subclan Bajamaal. U bent geboren in 1999 in de stad Afgooye, in het gelijknamige district, in de regio Lower Shabelle waar u heel uw leven bleef.*

*U woonde samen met uw ouders en uw twee broers. U ging naar school, speelde voetbal en hielp uw broer met water verkopen. In oktober 2019, werd uw vader – die clanoudste was – samen met de andere clanoudsten opgeroepen door Al-Shabaab. Uw vader weigerde te gaan. Hij werd daarom voor uw huis vermoord samen met uw broer. Ook de ander clanoudsten die niet waren gegaan werden vermoord. Op 26 februari 2020, postte u op Facebook dat er tegen Al-Shabaab moet worden gevochten om het land te bevrijden. Een lid van Al-Shabaab, genaamd O. N. C., reageerde op uw post. Toen uw familie deze post zag, hebt u het op privé gezet. Een paar dagen later werd u gebeld door O. Hij vertelde u dat u zou afzien voor wat u had gedaan. U vertelde uw moeder wat er was gebeurd. Die zei dat ze zou proberen te onderhandelen via de clanoudsten en dat u de volgende keer de telefoon aan haar moest geven. In mei 2020 werd u nogmaals gebeld. Uw moeder nam op, en een lid van Al-Shabaab vertelde haar dat ze u niet met rust zouden laten. In diezelfde maand werd u aangevallen in uw huis door twee leden van Al-Shabaab. Ze schoten u in uw been, maar dachten dat ze u gedood hadden. U werd naar het ziekenhuis gebracht door uw buren en nadien leefde u ondergedoken bij vrienden en uw oom die in een andere wijk van Afgooye woonde. Uw moeder en uw oom vertelden u dat u niet naar buiten mocht komen, en dat ze ondertussen een oplossing gingen zoeken. Op bevel van Al-Shabaab ging uw moeder in september 2020 naar het dorp Bariire waar ze werd ondervraagd over uw verblijfplaats. Uw moeder werd een week opgesloten door Al-Shabaab. In december 2020 werd uw moeder opnieuw gebeld door Al-Shabaab. Ze vertelden haar dat ze wisten dat u nog leefde en in de stad verbleef. In januari 2022 stierf uw moeder op natuurlijke wijze. Uw jongere broer A. woonde vanaf dat moment bij uw tante in Afgooye. U ging naar Mogadishu en verbleef daar bij uw halfbroer M. voor drie maanden. In april 2022 hoorde u van uw tante dat uw jongere broer werd meegenomen door Al-Shabaab. U keerde terug naar Afgooye om samen met uw oom een oplossing te zoeken. Op dat moment besloot u om Somalië te verlaten.*

*U vertrok in juli 2022 uit Somalië met een vals paspoort per vliegtuig naar Turkije. U passeerde Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland. U arriveerde op 07/11/2022 in België en diende een verzoek om internationale bescherming in op 08/11/2022.*

*Bij terugkeer vreest u vermoord te worden door Al-Shabaab omdat u op Facebook plaatste dat Al-Shabaab moet worden vernietigd.*

*Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u voor: foto's van u en uw familie in Afgooye; screenshots van een Facebook-post; een screenshot van een WhatsApp-bericht; en een medisch attest.*

*Uw zus, F. O. M., bevindt zich in België via gezinshereniging (O.V. [...]).*

## **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.*

***Uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat u een ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent uw leeftijd.***

*- Overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 28/11/2022 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet*

van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds ouder dan 18 jaar was, kan u niet worden beschouwd als minderjarige. De conclusie van het medisch onderzoek luidde als volgt: 'De leeftijd wordt bepaald op een minimum van 23 jaar en waarschijnlijk nog hoger.' Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. U heeft de verplichting om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming en het is aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus dat u zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van een verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. In casu moet worden vastgesteld dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent uw leeftijd. De vaststelling dat u valse verklaringen heeft afgelegd over uw werkelijke leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van uw nood aan internationale bescherming, is nefast voor uw algehele geloofwaardigheid.

**U legt tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot uw relaas.**

- Op het CGVS en bij de DVZ stelt u dat uw vader en broer werden vermoord in 2019 (CGVS-vragenlijst; verklaringen DVZ & CGVS, p10). Op de Dienst Voogdij stelt u dat hij in 2021 werd vermoord (zie administratief dossier).
- U verklaart dat uw broer A. in april 2022 onder dwang werd meegenomen door Al-Shabaab (CGVS, p8). Bij de DVZ heeft u hier echter niets over vermeld (CGVS-vragenlijst; verklaringen DVZ). Gezien het belang van deze gebeurtenis voor uw relaas, mag er op zijn minst verwacht worden dat u hier melding van maakte.
- Enerzijds verklaart u dat de aanval van Al-Shabaab plaatsvond in de buurt van uw huis, en dat u naar huis bent gevlucht toen u gewond raakte (CGVS, p11). Anderzijds verklaart u dat u werd aangevallen in de deuropening van uw huis. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid zegt u niet overtuigend dat u een heel groot huis had (CGVS, p17).
- Over de ontsnapping van uw moeder uit Bariire zegt u enerzijds dat ze kon ontsnappen omdat Bariire werd overgenomen door de overheid (CGVS, p11). Later verklaart u dan weer dat Al-Shabaab uw moeder heeft vrijgelaten omdat ze ziek was (CGVS, p19).

**Uw gedrag is inconsistent met de door u aangehaalde vrees.**

- U maakt niet aannemelijk waarom u een post over Al-Shabaab op Facebook plaatste. Uw post dateert van 26/02/2020, wat bijna vier maanden na de dood is van uw vader en broer. Gevraagd waarom u dat hebt gedaan, zegt u dat u emotioneel was en niet dacht dat er zulke zware gevolgen zouden zijn (CGVS, 15). Eerst en vooral is het bedenkelijk dat u de gevolgen van deze post niet kon inschatten, in het bijzonder omdat u aangeeft dat Al-Shabaab de effectieve controle had over Afgooye en dat het zeer slechte mensen zijn die dus vier maanden eerder uw vader en broer vermoordden (CGVS, p8-9). De motivering achter het plaatsen van uw post wordt verder in vraag gesteld doordat u het bericht louter op privé hebt gezet, maar het niet hebt verwijderd (CGVS, p12). Dat u die post niet verwijderde nadat uw familie u wees op het risico dat het inhiel is op zijn minst bedenkelijk te noemen.
- U verklaart dat Al-Shabaab niet wist dat u nog leefde en dat u zich daarom moest verstoppen (CGVS, p17). Niettemin hebt u meer dan 30 keer iets gepost op Facebook (zie administratief dossier). Indien u werkelijk was ondergedoken, en Al-Shabaab niet mocht weten dat u leefde, zou u van dergelijk gepost op Facebook hebben afgezien. Des te meer omdat u bevriend was met minstens één lid van Al-Shabaab op Facebook (CGVS, p16).
- U zegt in diezelfde optiek dat het na de dood van uw moeder in januari 2022 extra gevaarlijk werd voor u. Niettemin toont u een foto van die periode waar u poseert voor de grote brug van Afgooye (zie administratief dossier & CGVS, p11). U keerde na de ontvoering van uw broer A. in april 2022 vanuit Mogadishu inderdaad zelfs terug naar Afgooye (CGVS, p20).

- *Gevraagd welke veiligheidsmaatregelen u nam nadat u de eerste keer werd gebeld door Al-Shabaab, zegt u dat u meer thuis bleef, maar wel nog naar school ging (CGVS, p16-17). In mei 2020 werd u opnieuw door Al-Shabaab gebeld en zeiden ze dat ze u zouden doden (CGVS, p11). Uw vader en broer werden reeds eerder vermoord door Al-Shabaab, ook nadat uw vader op voorhand werd gebeld (CGVS, p12-14). Gevraagd waarom u niet vluchtte nadat u werd bedreigd, zegt u dat uw moeder zei dat u rustig moest blijven en dat ze het zou oplossen via de clanoudsten. Ze vertelde u dat Al-Shabaab u niet zou doden omdat u nog jong was (CGVS, p18). Deze woorden zijn echter weinig geruststellend. Dat u thuis bent blijven wonen blijkt uit het feit dat u een paar dagen later werd aangevallen bij u thuis (CGVS, p11). U was bekend met de werkwijze van Al-Shabaab, namelijk dat ze eerst bellen om iemand te waarschuwen, waarna ze heel snel overgaan tot het doden van die persoon (CGVS, p18). Het is daarom niet aannemelijk dat uw moeder en uzelf op dergelijke lichtvoetige manier omgingen met de bedreiging van Al-Shabaab des te meer daar uw vader eerder ook al een slachtoffer zou zijn geworden na bedreigingen.*

#### **Het gedrag van Al-Shabaab is inconsistent.**

- *Het is niet aannemelijk dat Al-Shabaab u op voorhand waarschuwde en u zo de kans gaf om te vluchten. Ook uw vader werd op dezelfde manier vermoord (CGVS, p12-14). Doordat Al-Shabaab eerst belt voordat ze iemand vermoorden geven ze hun doelwitten eigenhandig de kans om te vluchten.*

#### **De door u aangehaalde problemen in verband met uw clan niet aannemelijk.**

- *Bij de DVZ haalt u aan dat u geen werk kon vinden omwille van uw clan, en dat er geen onderwijs was, maar dat u naar school bent gegaan met behulp van een organisatie (CGVS-vragenlijst; verklaringen DVZ). Niettemin bent u acht jaar naar school kunnen gaan (CGVS, p5). Dat u geen werk zou kunnen vinden heeft u evenmin aannemelijk gemaakt, bovenal omdat u beweerde nog naar school te gaan toen u Somalië verliet, hetgeen gezien uw werkelijke leeftijd niet geloofwaardig is (CGVS, 6). Bovendien was uw vader de voorzitter van sociale zaken van de stad Afgooye (CGVS, p7). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS haalt u deze motieven bovendien niet aan.*

*Van een persoon die beweert te vrezen voor zijn vrijheid en leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij doorheen de asielprocedure alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker die elementen die de directe aanleiding van zijn vlucht uit zijn land van herkomst zouden zijn geweest, en dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt. Dit heeft u duidelijk nagelaten te doen.*

*De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard om de voorafgaande vaststellingen te wijzigen. Uit het voorgelegd medisch document kan geen nood aan internationale bescherming in uw hoofde worden afgeleid. Dergelijke attesten vormen geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u deze verwondingen opliep. Een arts doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een persoon, maar kan nooit met volledige zekerheid de exacte feitelijke omstandigheden schetsen waarbij deze verwondingen werden opgelopen.*

*Ook de schermafbeeldingen van uw post op Facebook d.d. 26/02/2020 tonen op zich niet aan dat u een nood heeft aan internationale bescherming. Deze afbeeldingen vormen geen bewijs voor de motivering achter, of de context waarin deze post is gemaakt. U hanteert een andere dan uw eigen naam en daar er geen geloof werd gehecht aan uw problemen bleek u in Somalië te kunnen verblijven tot meer dan twee jaar na het posten van dit bericht.*

*De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen, want het zijn hoogstens een indicatie op van uw identiteit, familiebanden, en studies.*

*De verklaringen van uw advocaat kunnen aan hetgeen voorafgaat niets wijzigen. Waar uw advocaat zegt dat de uitgevoerde leeftijdstest - die aantoont dat u minstens zeven jaar ouder bent dan u verklaart - niet betrouwbaar is, moet opgemerkt worden dat het resultaat van de medische analyse niet werd betwist. U had de mogelijkheid deze beslissing aan te vechten bij de Raad van State. Thans legt u geen bewijs voor dat dergelijk beroep is ingediend. Voor het CGVS staat de beslissing van de Dienst Voogdij die is genomen ten aanzien van u dan ook vast. Bovendien kan u of uw advocaat deze beslissing van de Dienst Voogdij inzake uw leeftijdsbepaling niet betwisten bij het CGVS of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dat u op een consistente manier antwoordde over uw regio van herkomst doet geen afbreuk aan de voornoemde vaststellingen. In tegenstelling tot wat uw advocaat poneert zijn uw verklaringen omtrent uw problemen met Al-Shabaab niet aannemelijk. De bewering dat u een beschermingsstatus moet worden toegekend omdat u afkomstig bent uit een regio waar Al-Shabaab aanwezig is, of omdat u louter in Europa verblijft, werd*

evenmin aannemelijk gemaakt (CGVS, p24). U heeft immers nooit aangehaald dat u door uw verblijf in Europa een vrees koestert bij terugkeer. De verzoeker om internationale bescherming dient in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming. U haalt geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, louter door uw verblijf in Europa een doelwit zal vormen voor Al-Shabaab of anderzijds een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa\\_coi\\_report\\_somalia\\_security\\_situation\\_20230222.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf), de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023\\_04\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Q13\\_Somalia\\_Security\\_Situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf), en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_somalie\\_overzicht\\_veiligheidsincidenten\\_20231221.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf) of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en

vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze

*categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/ remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontploffte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.*

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.*

*Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.*

*U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Lower Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

### **2. Het verzoekschrift**

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur meer bepaald het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Hij verstrekt volgende toelichting bij zijn enig middel:

*“II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.*

*Verwerende partij hecht geen geloof aan de vrees tot vervolging door Al Shabaab van verzoekende partij. Zij stelt eerstens dat verzoekende partij bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd omtrent haar leeftijd: [...]*

*Zoals de verwerende partij ook weet bestaan er in Somalië geen registers van burgerlijke stand en worden geboortes er niet systematisch geregistreerd. Het kan de verzoekende partij dus niet verweten worden dat zij zich haar eigen geboorte niet herinnert en een schatting heeft gegeven van haar leeftijd.*

*II.1.2. Vervolgens haalt verwerende partij enkele tegenstellingen aan tussen de verschillende onderhouden -quod certe non: [...]*

*Verzoekende partij heeft op alle vragen geantwoord die haar gesteld werden tijdens haar kleine onderhouden. Verwerende partij verwijt haar de ontvoering van haar broer in 2022 niet (spontaan) te hebben vermeld op het tweede gehoor bij de DVZ. Uit het kort relaas blijkt dat verzoekende partij kort heeft verteld over alles wat voorafgaand aan haar vertrek uit Somalië heeft afgespeeld tot aan haar effectief vertrek. Verzoekende partij wist oprecht niet dat zij ook de gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden na haar vertrek diende te vermelden en heeft dit dus pas tijdens haar groot gehoor aangehaald. Immers, verzoekende partij kent de gang van zaken niet in asielprocedures en zij kan niet in het hoofd kijken van de ondervrager om te anticiperen wat zij wanneer moest vertellen.*

*Wat betreft het jaartal waarin haar vader en broer werden vermoord, merkt verzoekende partij op dat ook zij opmerkte dat dit verkeerd werd genoteerd door de Dienst Voogdij, maar dat zij de kans niet heeft gehad om*

dit te corrigeren. Verzoekende partij heeft dan gewacht op haar groot onderhoud om alles met correcte details toe te lichten en heeft bij aanvang van haar groot onderhoud enkel nagedacht over haar klein onderhoud bij de DVZ en niet bij de Dienst Voogdij. Derhalve heeft zij geen correctie uitgevoerd op het jaartal, maar zij volhardt erin dat dit een foute notering was in hoofde van de Dienst Voogdij.

Verder stelt verzoekende partij dat verwerende partij het antwoord van verzoekende partij verkeerd heeft geïnterpreteerd. Immers, tijdens het vrij relaas stelde verzoekende partij dat zij zich in de buurt van haar huis bevond, maar zij bedoelde hiermee dat zij zich niet in haar huis bevond toen de aanval plaatsvond: [...]

Later in het onderhoud specificeerde verzoekende partij dat zij zich bij haar deuropening bevond en daarna is binnengelopen: [...]

Dit is aldus geen tegenstelling, doch een verschil in interpretatie en onduidelijke woordkeuze van verzoekende partij.

II.1.3. Verwerende partij motiveert voorts dat het gedrag van verzoekende partij inconsistent is met de vrees die zij aanhaalt: [...]

Verwerende partij toont geen enkele vorm van inlevingsvermogen en empathie. Immers, verzoekende partij was in die mate aangedaan door de moord op haar vader en broer dat zij niet helder kon nadenken. Zij voelde een enorme drang om dit te delen en haar gevoelens aldaar te uiten. In een staat van enorm emotionele pijn en boosheid is het niet evident om een correcte inschatting te maken van mogelijke gevolgen zoals in casu het geval was. Echter, na 2-3 uren later merkten de familieleden de Facebook post op en waren zij woedend op verzoekende partij en heeft zij de post meteen vergrendeld: [...]

Verzoekende partij heeft ook nog haar naam op Facebook veranderd en dacht hiermee Al Shabaab te kunnen misleiden tegen beter weten in.

Wat betreft de foto waarnaar verwerende partij verwijst heeft verzoekende partij duidelijk uitgelegd dat de foto dateert van 2019 en niet van 2022 zoals verwerende partij verkeerdelijk stelt: [...]

Verzoekende partij keerde echter terug naar Afgooye en trachtte een oplossing te zoeken. Aangezien de modus operandi van Al Shabaab gebaseerd is op willekeur, dacht de moeder van verzoekende partij dat Al Shabaab verzoekende partij niet zou vermoorden omdat zij nog jong was. Zij probeerde aldus om tot een oplossing te komen via de clanoudsten en dus volgde verzoekende partij simpelweg het advies op van haar eigen moeder.

II.1.4. Tot slot stelt verwerende partij het volgende: [...]

Verwerende partij is niet ernstig in haar kritiek. Zij verwijt het onvoorzichtig handelen van derden en in casu van Al Shabaab aan verzoekende partij, maar verzoekende partij heeft hierover geen enkele controle. Bovendien kan van een terreurgroepering als Al Shabaab bezwaarlijk worden verwacht dat zij op beredeneerde wijze te werk gaan en is hun modus operandi eerder gestoeld op een slordige aanpak en een irrationele gedachtegang.

Verwerende partij is bijzonder onzorgvuldig te werk gegaan en heeft geen rekennig gehouden met de persoonlijke omstandigheden waarin verzoekende partij zich bevond. Dergelijke redenering en een compleet gebrek aan objectief onderzoek schendt op flagrante wijze de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht.

Verzoekende partij vreest voor haar leven en kan onmogelijk terugkeren naar Somalië. Zij komt weldegelijk in aanmerking voor de vluchtelingenstatus. Door haar deze te weigeren, schendt verwerende partij artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

II.1.5. Verwerende partij meent dat verzoekende partij evenmin in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Er kan immers moeilijk gesteld worden dat de situatie in LowerShabelle niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verwerende partij erkent dat de veiligheidssituatie in Lower-Shabelle complex, problematisch en ernstig is. Over het algemeen blijkt uit de verschillende rapporten, dat de veiligheidssituatie in geheel LowerShabelle nog steeds zeer precair is.

Zo stelt de informatiefiche van ACLED dat in de periode van 24 februari 2024 tot 22 maart 2024 het meeste politieke geweld plaatsvond in Lower Shabelle: [...]

Voorts laat het meest recent COI Focus rapport van verwerende partij gelden dat tot op heden het meeste battles plaatsvinden in die regio (eigen onderlijning): [...]

Ook laat hetzelfde COI Focus rapport van verwerende partij gelden dat de tweede fase van het militaire offensief niet voldoende is voor de huidige crisis (eigen onderlijning): [...]

Hetzelfde rapport stelt verder vast dat hoewel Al Shabaab verdreven is voor een groot deel uit het gebied in Centraal-Somalië, de groepering erin slaagt het tempo van hun operaties te verhogen en dat zij de grootste bedreiging blijven voor de vrede, veiligheid en stabiliteit aldaar: [...]

Het is werkelijk onbegrijpelijk hoe verwerende partij na het lezen van de landenrapporten en deze zelf te citeren kan stellen dat het veilig zou zijn voor burgers om terug te keren naar de regio Lower-Shabelle.

*II.1.6. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen en ten onrechte geen geloof hecht aan het relaas van verzoekende partij. Daarom wordt dan ook in hoofddorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsubsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.”*

### 3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de

door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

*“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*

*b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*

*c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*

*d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*

*e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.4. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

#### 4. De beoordeling

##### 4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten omwille van een vrees voor Al-Shabaab, die zijn vader en broer hebben gedood. Verzoeker postte enkele maanden na deze moord een bericht op Facebook, waarin hij stelde dat er tegen Al-Shabaab gevochten moest worden om het land te bevrijden. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

4.1.2. Na een zorgvuldige analyse van het rechtsplegingsdossier, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling in de bestreden beslissing dat er geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas, omdat:

(a) uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat verzoeker onaannemelijke verklaringen heeft afgelegd over zijn leeftijd, waarbij er een verschil van zeven jaar zit tussen zijn leeftijd volgens de leeftijdstest en zijn verklaarde leeftijd;

(b) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn vluchtrelaas bij de DVZ en bij het CGVS en tevens tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS zelf;

(c) verzoekers gedrag inconsistent is met zijn vrees, waarbij (i) hij niet aannemelijk maakt waarom hij iets op Facebook zou posten over Al-Shabaab, vier maanden na de moord op zijn vader en broer; (ii) verzoeker meer dan dertig keer iets postte op Facebook toen hij ondergedoken zat, terwijl hij verklaarde dat Al-Shabaab niet wist of hij nog leefde en hij een lid van Al-Shabaab als vriend had op Facebook; (iii) hij verklaarde dat het na de dood van zijn moeder in januari 2022 extra gevaarlijk werd voor hem, maar uit een foto blijkt dat hij in die periode nog poseerde voor de grote brug van Afgooye en verklaarde na de ontvoering van A. zelfs te zijn teruggekeerd naar Afgooye en (iv) het niet aannemelijk is dat verzoeker en zijn moeder op dergelijke lichtvoetige wijze omgingen met de bedreigingen door Al-Shabaab en niet meer veiligheidsmaatregelen namen, gelet op het feit dat zijn vader ook gedood werd door Al-Shabaab nadat er bedreigingen tegen hem waren geuit;

(d) het gedrag van Al-Shabaab door verzoeker beschreven, inconsistent is, waarbij het niet aannemelijk is dat zij verzoeker op voorhand zouden waarschuwen en zo de kans geven om te vluchten;

(e) de door verzoeker aangehaalde problemen met zijn clan niet aannemelijk zijn, waarbij (i) verzoeker acht jaar naar school is kunnen gaan; (ii) zijn bewering dat hij geen werk vond niet aannemelijk is, bovenal omdat hij beweerde nog naar school te gaan bij zijn vertrek, wat gelet op de leeftijdsbepaling niet aannemelijk is; (iii) verzoekers vader de voorzitter van sociale zaken in de stad Afgooye was;

(f) de door verzoeker neergelegde documenten, evenals de opmerkingen van de advocaat bovenstaande beoordeling niet kunnen ombuigen.

4.1.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

4.1.4. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

4.1.5. Wat betreft de vaststellingen inzake verzoekers identiteit en leeftijd, wijst de Raad erop dat de Dienst Voogdij en de FOD Justitie op 21 november 2022 een leeftijdsonderzoek hebben verricht, waarbij verzoeker minimum 23,0 jaar oud werd geschat. Verzoeker werd aldus op 21 november 2022 minimum 23 jaar oud geschat, wat betekent dat niet kan worden uitgesloten dat hij op die datum evengoed ouder was (zie, AD CGVS, beslissing Dienst Voogdij). Dit leeftijdsonderzoek wijst aan dat verzoeker bij de registratie van zijn beschermingsverzoek alleszins niet minderjarig was, zoals hij bij binnenkomst heeft voorgehouden. Er ligt zelfs een verschil van minstens zeven jaar tussen verzoekers beweerde leeftijd op basis van zijn geboortedatum en zijn minimumleeftijd op basis van het leeftijdsonderzoek. Waar verzoeker stelt dat in Somalië leeftijden geschat worden en hem niet kan verweten worden dat hij zijn eigen leeftijd niet herinnert en daarom een schatting van zijn leeftijd geeft, wijst de Raad erop dat hij hiermee er niet in slaagt afbreuk te doen aan zijn verklaringen over zijn leeftijd. Zelfs aangenomen dat Somaliërs over het algemeen uitgaan van een geschatte leeftijd, gaat het *in casu* immers niet om een klein leeftijdsverschil, maar wel degelijk om een significant verschil van zeven jaar tussen verzoekers opgegeven leeftijd en zijn minimumleeftijd volgens de leeftijdtest. De opgegeven leeftijd betreft een essentieel element van verzoekers identiteit en betreft een kernelement voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij dit in direct verband staat met zijn algehele geloofwaardigheid.

4.1.6. Wat betreft het feit dat verzoeker bij de DVZ niet vermeldde dat zijn broer in 2022 onder dwang werd meegenomen door Al-Shabaab, stelt verzoeker dat hij zich er niet van bewust was dat hij ook gebeurtenissen diende te vermelden die dateerden van na zijn vertrek. Met dit betoog gaat hij evenwel volstrekt voorbij aan de vaststelling dat de ontvoering van zijn broer in april 2022 dateert van voor zijn vertrek uit Somalië in juli 2022. Sterker nog, verzoeker keerde vanuit Mogadishu – waar hij sinds januari 2022 verbleef – terug naar Afgooye om een samen met zijn oom een oplossing te zoeken voor de ontvoering van zijn broer. Aangezien deze ontvoering aldus plaatsvond toen verzoeker zich nog in Somalië bevond, dat hijzelf stappen heeft ondernomen om hiervoor te trachten een oplossing te vinden en dat deze gebeurtenis een belangrijk element betreft, dat in het verlengde ligt van zijn problemen, kan worden verwacht dat verzoeker hiervan reeds melding maakte bij de DVZ, *quod non in casu*. Dit ondergraaft de geloofwaardigheid van zijn relaas. Verzoeker gaat verder in op de vastgestelde tegenstrijdigheden. Hij stelt dat de Dienst Voogdij het jaartal van de dood van zijn vader en broer verkeerd heeft genoteerd en dat hij bij aanvang van het persoonlijk onderhoud dacht dat hij enkel opmerkingen kon formuleren bij zijn interview bij de DVZ. Dit betreft echter niet meer dan een louter blote bewering. Verzoeker brengt geen enkel concreet element aan op grond waarvan zou kunnen worden vastgesteld dat het document van de Dienst Voogdij (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling) zou zijn behept met enige onzorgvuldigheid of incorrecte informatie zou bevatten. Bovendien, indien verzoeker vaststelde dat de gegevens vanuit de Dienst Voogdij incorrect waren, kan wel degelijk verwacht worden dat hij dit bij aanvang van het persoonlijk onderhoud zou hebben aangegeven. Verder stelt verzoeker dat de commissaris-generaal zijn antwoord met betrekking tot de plaats van de aanval op zijn persoon verkeerd heeft geïnterpreteerd en dat hij met *“in de buurt van zijn huis zijn”* bedoelde dat hij niet in zijn huis was, maar in de deuropening zoals hij later verklaarde, waarna hij naar binnen was gegaan. Door louter in één versie van de feiten te volharden, dan wel een poging te ondernemen om de twee tegenstrijdig bevonden verklaringen met elkaar te verzoenen, slaagt verzoeker er niet in de vastgestelde tegenstrijdigheid met betrekking tot waar hij was toen Al-Shabaab hem aanviel, te verschonen. Tijdens zijn vrij relaas heeft hij wel degelijk verklaard: *“Ik stond ergens in de buurt van ons huis, en toen ze mij verwond hadden ben ik naar huis gelopen.”* (zie NPO, p. 11). Dit kan bezwaarlijk worden geïnterpreteerd alsof verzoeker reeds in de deuropening van zijn huis stond en enkel nog de deuropening binnen wandelde, zoals verzoeker thans tracht te doen.

4.1.7. Wat betreft de post op Facebook waar hij zich uitte tegen Al-Shabaab, stelt de commissaris-generaal op goede gronden vast dat verzoeker niet aannemelijk maakt waarom hij bericht gepost heeft op Facebook tegen Al-Shabaab. Hij stelt dat: *“U maakt niet aannemelijk waarom u een post over Al-Shabaab op Facebook plaatste. Uw post dateert van 26/02/2020, wat bijna vier maanden na de dood is van uw vader en broer. Gevraagd waarom u dat hebt gedaan, zegt u dat u emotioneel was en niet dacht dat er zulke zware gevolgen zouden zijn (CGVS, 15). Eerst en vooral is het bedenkelijk dat u de gevolgen van deze post niet kon inschatten, in het bijzonder omdat u aangeeft dat Al-Shabaab de effectieve controle had over Afgooye en dat het zeer slechte mensen zijn die dus vier maanden eerder uw vader en broer vermoordden (CGVS, p8-9). De motivering achter het plaatsen van uw post wordt verder in vraag gesteld doordat u het bericht louter op privé hebt gezet, maar het niet hebt verwijderd (CGVS, p12). Dat u die post niet verwijderde nadat uw familie u*

wees op het risico dat het inhield is op zijn minst bedenkelijk te noemen." Waar verzoeker stelt dat hij zo aangedaan was door het overlijden van zijn vader en broer dat hij niet helder kon nadenken en een drang voelde om dit te delen en zijn gevoelens te uiten, onderstreept de Raad dat verzoeker bijna vier maanden wachtte om het bericht op Facebook te posten. Zonder de zware emoties gepaard gaande met het verlies van nabije gezinsleden te bagatelliseren, maakt verzoeker niet aannemelijk waarom hij na enkele maanden plots een dermate grote uitbarsting van emoties had, dat hij hierdoor niet helder meer kon nadenken en een dergelijk risicovolle handeling zou stellen. Verder kan er ook op gewezen worden dat het onaannemelijk is dat hij zo'n bericht zou posten op zijn profiel, terwijl hij verschillende "vrienden" had die hij niet echt kende en hij minstens één "vriend" had die een lid van Al-Shabaab was (zie NPO, p. 15-16). Dat hij de post nadien zelfs niet verwijderde en slechts op privé zette, ondanks verschillende waarschuwingen van familieleden, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas. Waar verzoeker nog aanhaalt dat hij zijn naam veranderde op Facebook en dacht hiermee Al-Shabaab te kunnen misleiden, wijst de Raad erop dat het opmerkelijk is dat hij hier wel aan dacht, maar de post niet verwijderde waardoor deze nog steeds gevonden kon worden. De Raad moet dan ook opmerken dat verzoeker niet aannemelijk maakt daadwerkelijk een, initieel, openbaar Facebookbericht te hebben gepost op dit platform en dat Al-Shabaab dit bericht heeft gezien.

4.1.8. Ook verzoekers gebrek aan voorzorgsmaatregelen en zijn gedragingen na de bedreigingen, plaatsen de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas verder op losse schroeven. De commissaris-generaal stelt op pertinente wijze vast dat: *"U verklaart dat Al-Shabaab niet wist dat u nog leefde en dat u zich daarom moest verstoppen (CGVS, p17). Niettemin hebt u meer dan 30 keer iets gepost op Facebook (zie administratief dossier). Indien u werkelijk was ondergedoken, en Al-Shabaab niet mocht weten dat u leefde, zou u van dergelijk gepost op Facebook hebben afgezien. Des te meer omdat u bevriend was met minstens één lid van Al-Shabaab op Facebook (CGVS, p16). U zegt in diezelfde optiek dat het na de dood van uw moeder in januari 2022 extra gevaarlijk werd voor u [...]. U keerde na de ontvoering van uw broer A. in april 2022 vanuit Mogadishu inderdaad zelfs terug naar Afgooye (CGVS, p20). Gevraagd welke veiligheidsmaatregelen u nam nadat u de eerste keer werd gebeld door Al-Shabaab, zegt u dat u meer thuis bleef, maar wel nog naar school ging (CGVS, p16-17). In mei 2020 werd u opnieuw door Al-Shabaab gebeld en zeiden ze dat ze u zouden doden (CGVS, p11). Uw vader en broer werden reeds eerder vermoord door Al-Shabaab, ook nadat uw vader op voorhand werd gebeld (CGVS, p12-14). Gevraagd waarom u niet vluchtte nadat u werd bedreigd, zegt u dat uw moeder zei dat u rustig moest blijven en dat ze het zou oplossen via de clanoudsten. Ze vertelde u dat Al-Shabaab u niet zou doden omdat u nog jong was (CGVS, p18). Deze woorden zijn echter weinig geruststellend. Dat u thuis bent blijven wonen blijkt uit het feit dat u een paar dagen later werd aangevallen bij u thuis (CGVS, p11). U was bekend met de werkwijze van Al-Shabaab, namelijk dat ze eerst bellen om iemand te waarschuwen, waarna ze heel snel overgaan tot het doden van die persoon (CGVS, p18). Het is daarom niet aannemelijk dat uw moeder en uzelf op dergelijke lichtvoetige manier omgingen met de bedreiging van Al-Shabaab des te meer daar uw vader eerder ook al een slachtoffer zou zijn geworden na bedreigingen".* Wat betreft zijn terugkeer naar Afgooye, stelt verzoeker dat hij terugkeerde omdat zijn moeder dacht dat Al-Shabaab hem niet zouden vermoorden omdat hij nog jong was. Hij stelt haar advies te hebben opgevolgd. De Raad wijst er echter op dat het opmerkelijk is dat verzoeker, die zelfs een tijd is ondergedoken voor Al-Shabaab en verhuisde naar Mogadishu, omdat het na de dood van zijn moeder te gevaarlijk werd in Afgooye, toch zonder meer terugkeert naar zijn geboortedorp. Dit is des te opmerkelijker, gelet op het feit dat zijn vader en broer al gedood waren door Al-Shabaab, waardoor er verwacht kan worden dat verzoeker veel voorzichtiger zou zijn en niet zonder eerst veiligheidsmaatregelen te nemen zou terugkeren naar Afgooye. Dat hij dit niet gedaan heeft, doet twijfels rijzen over zijn vrees.

4.1.9. Wat betreft de handelswijze van Al-Shabaab, stelt verzoeker dat hij hiervoor niet verantwoordelijk kan worden gehouden. Hij stelt dat van een terreurgroepering niet kan worden verwacht dat ze op een beredeneerde wijze te werk gaan. In deze benadrukt de Raad dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen, zoals *in casu*. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Het komt daarentegen aan verzoeker toe om de feiten die hij aanhaalt en waarop hij zijn vrees voor vervolging steunt *in concreto* aannemelijk te maken en met betrekking tot de inconsistenties en onaannemelijkheden waarop wordt gewezen in de motivering van de bestreden beslissing een logische en afdoende uitleg of verklaring te bieden, waartoe hij evenwel in gebreke blijft. Verzoeker slaagt er immers niet in te verklaren waarom Al-Shabaab hem op voorhand zouden waarschuwen da ze hem gingen vermoorden en hem zo de kans zouden geven om te vluchten.

4.1.10. De Raad treedt de commissaris-generaal verder bij waar hij vaststelt dat: *"De door u aangehaalde problemen in verband met uw clan niet aannemelijk."*

*Bij de DVZ haalt u aan dat u geen werk kon vinden omwille van uw clan, en dat er geen onderwijs was, maar dat u naar school bent gegaan met behulp van een organisatie (CGVS-vragenlijst; verklaringen DVZ). Niettemin bent u acht jaar naar school kunnen gaan (CGVS, p5). Dat u geen werk zou kunnen vinden heeft u evenmin aannemelijk gemaakt, bovenal omdat u beweerde nog naar school te gaan toen u Somalië verliet,*

*hetgeen gezien uw werkelijke leeftijd niet geloofwaardig is (CGVS, 6). Bovendien was uw vader de voorzitter van sociale zaken van de stad Afgooye (CGVS, p7). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS haalt u deze motieven bovendien niet aan.*

*Van een persoon die beweert te vrezen voor zijn vrijheid en leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij doorheen de asielpcedure alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker die elementen die de directe aanleiding van zijn vlucht uit zijn land van herkomst zouden zijn geweest, en dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt. Dit heeft u duidelijk nagelaten te doen.*

*De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard om de voorafgaande vaststellingen te wijzigen. Uit het voorgelegd medisch document kan geen nood aan internationale bescherming in uw hoofde worden afgeleid. Dergelijke attesten vormen geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u deze verwondingen opliep. Een arts doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een persoon, maar kan nooit met volledige zekerheid de exacte feitelijke omstandigheden schetsen waarbij deze verwondingen werden opgelopen.*

*Ook de schermafbeeldingen van uw post op Facebook d.d. 26/02/2020 tonen op zich niet aan dat u een nood heeft aan internationale bescherming. Deze afbeeldingen vormen geen bewijs voor de motivering achter, of de context waarin deze post is gemaakt. U hanteert een andere dan uw eigen naam en daar er geen geloof werd gehecht aan uw problemen bleek u in Somalië te kunnen verblijven tot meer dan twee jaar na het posten van dit bericht.*

*De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen, want het zijn hoogstens een indicatie op van uw identiteit, familiebanden, en studies.*

*De verklaringen van uw advocaat kunnen aan hetgeen voorafgaat niets wijzigen. Waar uw advocaat zegt dat de uitgevoerde leeftijdstest - die aantoonde dat u minstens zeven jaar ouder bent dan u verklaart - niet betrouwbaar is, moet opgemerkt worden dat het resultaat van de medische analyse niet werd betwist. U had de mogelijkheid deze beslissing aan te vechten bij de Raad van State. Thans legt u geen bewijs voor dat dergelijk beroep is ingediend. Voor het CGVS staat de beslissing van de Dienst Voogdij die is genomen ten aanzien van u dan ook vast. Bovendien kan u of uw advocaat deze beslissing van de Dienst Voogdij inzake uw leeftijdsbepaling niet betwisten bij het CGVS of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dat u op een consistente manier antwoordde over uw regio van herkomst doet geen afbreuk aan de voornoemde vaststellingen. In tegenstelling tot wat uw advocaat poneert zijn uw verklaringen omtrent uw problemen met Al-Shabaab niet aannemelijk. De bewering dat u een beschermingsstatus moet worden toegekend omdat u afkomstig bent uit een regio waar Al-Shabaab aanwezig is, of omdat u louter in Europa verblijft, werd evenmin aannemelijk gemaakt (CGVS, p24). U heeft immers nooit aangehaald dat u door uw verblijf in Europa een vrees koestert bij terugkeer. De verzoeker om internationale bescherming dient in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming. U haalt geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, louter door uw verblijf in Europa een doelwit zal vormen voor Al-Shabaab of anderzijds een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt."*

*Deze motieven zijn pertinent en draagkrachtig. Deze motieven, waartegen verzoeker geen enkel dienstig argument ontwikkeld, worden door de Raad overgenomen.*

4.1.11. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

4.1.12. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken. Het motief in de bestreden beslissing, waar wordt gesteld dat verzoeker poseert voor een brug in Afgooye, wordt door de Raad als overtollig beschouwd, zodat hier niet verder op in dient te worden gegaan. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat zijn vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit de regio Lower Shabelle, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

4.2.3. De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie:

*“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op (...) of op (...), de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op (...) of op (...), het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar (...), de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op (...), en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op (...) of op (...), in rekening genomen.*

*UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.*

*In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).*

*Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.*

*Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterroperoperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar*

de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontplofte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een

*ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.*

*Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.*

*U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Lower Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."*

4.2.4. Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. Verzoeker brengt geen objectieve landeninformatie bij die deze beoordeling doorprikt. Verzoeker beperkt zich tot het bijbrengen van dezelfde landeninformatie omtrent de algemene veiligheidssituatie in Somalië en informatie die in lijn ligt met de bevindingen van de commissaris-generaal. Verzoeker gaat niet in op de motieven in de bestreden beslissing aangaande de beoordeling van zijn persoonlijke omstandigheden, in het licht van het risico om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Deze motieven worden door de Raad bijgetreden.

4.2.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

4.5. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend vijftientig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES